

For mig staaer det fremdeles som et ubilligt, jeg kunde fristes til at bruge et stærkere Udtryk: som et utaaeligt Indgreb i en Mand's Eiendomsret, hvis det Offentlige vil tiltage sig Ret til at paalægge en enkelt Deel af hans Eiendom en Byrde, som den hidtil ikke har haft, og saa fordre, at den hele samlede Eiendom, som han maatte være i Besiddelse af — hvorfor saa ikke hele hans øvrige Formue? — skal være solidarisk ansvarlig for, at den særskilte Forpligtelse, der saaledes paalægges en særskilt Deel af Eiendommen, bliver indfriet. Jeg er kommen udførligt ind paa dette Punkt, fordi det let vil sees, at det er det eneste væsentlige Punkt, hvori jeg forrige Gang, da denne Sag var til Behandling, afveg fra det da nedsatte Udvalgs Indstilling, og fordi det, som sagt, er det eneste væsentlige Punkt, hvori jeg har foreslaaet Lovudkastet forandret fra den Form, hvori det blev foreløbigt vedtaget ved anden Behandling i Landstinget i Rigsdagens 17de Samling.

Lehmann: Da jeg var Ordfører for det i den 17de Samling over denne Sag nedsatte Udvalg, der forresten i sin Midte indbefattede en meget fuldstændig Repræsentation af den praktiske Localkundskaab og Sagkundskaab fra hele Syllands Vestkyst, og da den hele Række af Endringsforslag, som Udvalget dengang foreslog, blev vedtaget af det daværende Landsting, anseer jeg det for min Skyldighed nu med et Par Ord at udtale mig om Sagen. Det nuværende Landsting er rigtignok fremgaaet af nye Valg, men jeg haaber dog, at det vil godkjende den Behandling, som tidligere har fundet Sted af Sagen, og vise dette ved at tiltræde Lovforslaget, der jo nu foreligger væsentligt i den Form, hvori det sidst blev vedtaget. Det tidligere Landsting havde efter en temmelig udførlig Discussion fuldstændigt godkendt den Grundsætning, hvorpaa Lovudkastet allerede da hvilede, og ved flere Endringer endnu mere consequent gennemført samme, den Grundsætning nemlig, at man i det Væsentlige skal arbejde hen til at tilveiebringe en Tilstand, hvorved flere af Sandflugtsstrækninger faae den sædvanlige Dispositionsret over denne Deel af deres Eiendomme, kun tillige med de For-

pligtelser, der for det Heles Skyld paahvile disse Strækninger, altsaa vel under særlige Indskrænkninger og under særligt Tilsyn, men saaledes at det Offentlige ikke har med selve Fredningen at gjøre. Det var paa den anden Side erkjendt, at dette Resultat kun efterhaanden kan opnaaes, og at det indtil da maa blive Communerne, i hvis Haand det Hele er lagt, naturligviis under Medvirkning fra Grundeierens Side, at Communerne derhos, da der her just er Tale om de mindre formuende Communer, bør have Understøttelse derved deels af Amtterne og deels af hele Staten, begrundet paa den særlige Interesse, som det i en meget stor Udstrækning vil have for det hele Samfund, om Eiendommene hyderligere tilsaanedes, — at som en Consequents deraf den endelige Bestemmelse om, hvad der skal stee til Fredningen af Sandflugtsstrækningerne, overlades til en Sandflugtscommission, hvori de tre Factorer, som hde Vibragene, nemlig Staten, Amtet og Kommunen, ere repræsenterede, medens derimod den egentlige Ledelse af Arbeidernes Udførelse overdrages til det af Kommunen valgte Medlem af Sandflugtscommissionen, naturligviis under Medvirkning af underordnede Betjente, som lønnes af Kommunen, og at Statens Medvirkning endeligt bør indskræntes deels til Lønning af nogle faa, dog ikke fast ansatte Personer, der saaledes ikke blive egentlige Embedsmænd, deels til at afgjøre de Spørgsmaal, hvorom der ved Forhandlingerne i Sandflugtscommissionerne opstaaer Tvist imellem disse Medlemmer, hvorved der holdes et Middell aabent til at tilveiebringe en videre gaaende Sagkundskaab i disse Sagers Behandling, deels til forøvrigt at paasee, at Statens Bidrag anvendes overeensstemmende med Statens Vel, det vil sige, overeensstemmende med Budgettet, og at der derhos slutteligt paa den bedst mulige Maade arbeides for at fremme den Fredningsmaade, der er den solibeste af alle mulige, nemlig Plantninger, hvilke vel ogsaa ere overladede til Communerne og Amtterne, men hvorved dog Staten skal gaae i Spidsen med et godt Exempel, idet selve Finantsloven, dog uden Overdrivelse, bevilger det Fornødne dertil. De her fremhævede Grundsætninger ere de, der ere udtalte i Lovudkastet,